

[Grove]

gjort noget for at få pengene inddrevet. Den del af landbruget, der har betalt skatterne, bør derfor have pengene retur. For det første hjælper man derved landbruget, og for det andet kan regeringen få lejlighed til at sætte handling bag sine ord om, at skatterne var et fejlgreb.

Besvarelse (27/10 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Regeringen har ikke til hensigt at søge loven om grundskyld til staten af landbrugsjendomme ophævet. Grundskylden blev indført, fordi landets økonomiske situation krævede ofre af alle befolkningsgrupper, herunder af landbruget. Sidste rate af grundskylden forfaldt den 1. november 1980, og den er nu næsten fuldt indbetalt, idet den samlede restance af grundskyld til staten pr. 1. september 1981 var ca. 5,5 mill. kr. og vedrørte ca. 7000 landmænd.

I begrundelsen til spørgsmålet er det nævnt, at der ikke sker inddrivelse af ikke betalt grundskyld.

Hertil skal jeg bemærke, at dette ikke er korrekt. Grundskylden inddrives ved udpantning som andre skatter, og den forannævnte restance er til inkasso.

Jeg har tidligere redegjort for inddrivelsen i besvarelsen af spørgsmål 77 i skatte- og afgiftsudvalgets skrivelse af 8. april 1981 (Alm. del bil. 116).

Spm. nr. 94

Til *industriministeren (20/10 81)* af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren foranledige undersøgt, om vesttyske bilfabrikker rationerer deres leverancer til danske forhandlere i navnlig det sydlige Jylland?«

Begrundelse

Det er i EF-avisen (11-1981) oplyst, at forhandlere af frygt for repressalier undlader at klage over nævnte fremgangsmåde, der i givet fald strider mod EØF §§ 85-86.

Besvarelse (26/10 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

Hvorvidt vesttyske bilfabrikker rationerer deres leverancer til danske forhandlere i strid med bestemmelserne i Romtraktatens artikler 85 og 86, er et spørgsmål, der henhører under EF-Kommissionen, som af egen drift eller efter klage vil kunne foranstalte sagen undersøgt.

Klage vil kunne indgives af de berørte forhandlere eller af andre, der har interesse heri.

For mit vedkommende foreligger der ikke fornødne holdepunkter for på regeringens vegne at anmode om en sådan undersøgelse.

Spm. nr. 97

Til *ministeren for offentlige arbejder (20/10 81)* af:

Glensgård (FP).

»På baggrund af en række konkrete sager om ekspropriationserstatninger ved forlægninger eller udvidelser ønskes det oplyst, om regeringen agter at ændre den hidtidige praksis eller søge ændret lovgivningen, som langt fra har kunnet siges at opfylde grundlovens ånd om fuld erstatning.«

Begrundelse

Ved en række ekspropriationserstatnings-sager, hvor selvstændige næringsdrivende er blevet berørt direkte på deres levebrød - i flæng skal nævnes købmand Holger Jensen, Sulsted, købmand Jørgen Herdal, Grenåvej, Århus, og købmand Sv. M. Bork, Stevning - er det ganske tydeligt kommet til udtryk, at den hidtidige baggrund for afgørelserne må siges at høre fortiden til. Afgørelserne svarer nogenlunde til herremandens frie ret til at afkræve fæstebønderne en arbejdsindsats uden løn.

Efter fremskridtspartiets opfattelse skal det offentlige give fuld erstatning for den skade, der påføres en berørt part i en ekspropriations-sag.

De 3 nævnte sager bør naturligvis omvurderes, og fremtidige erstatningssager bør hvile på princippet om fuld erstatning.

Såfremt ministeren ikke finder, at lovgivningsgrundlaget er tilstrækkeligt til at kunne indeholde en ændret praksis, bør ministeren oplyse, om han vil søge at overbevise den øvrige regering om nødvendigheden af en revision af dette lovgivningskompleks.